

न केवलं हन्तादितं अपितु निधनं प्राप्तमित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ पश्यतः अनादरेष्वही मां पश्यन्तमनादृत्येत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ पुरुषश्चेति इदमेव रूपं चतुर्भुजं नित्यमर्जुनदृगोचरमस्ति अतएव वि

नियनं समनुप्राप्तं समासाद्येतेतरं ॥ पुनः पुनर्नृप्यामि विनाशममितीजसां ॥ १२ ॥ चितयानो यदूनां चरुणास्य च यशस्विनः ॥ शोषणं सागरस्येव पर्वत
स्येव चालनं ॥ १३ ॥ नभसः पतनं चैव शैत्यमग्नेस्तथैव च ॥ अश्रद्धेयमहं मन्ये विनाशं शार्ङ्गधन्वनः ॥ १४ ॥ नचेह स्यात्तु मिच्छामिलोके कृष्णविनाकृतः ॥ इतः
कष्टतरं चान्यच्छृणुतैतद्वैतपोधन ॥ १५ ॥ मनो मे दीयते येन चितयानस्यैव मुहुः ॥ पश्यतो वृष्णिदाराश्वममब्रह्मन्सहस्रशः ॥ १६ ॥ आभीरैरनुसृत्या जौहताः पं
चनदालयैः ॥ धनुरादाय तत्राहं नाशकं तस्य पूरणे ॥ १७ ॥ यथापुराच मे वीर्यं भुजयोर्न तथा भवत् ॥ अस्त्राणि मे प्रनष्टानि विविधानि महामुने ॥ १८ ॥ शराश्च
क्षयमापन्नाः क्षणेनैव समंततः ॥ पुरुषश्चाप्रमेयात्मा शंखचक्रगदाधरः ॥ १९ ॥ चतुर्भुजः पीतवासाः श्यामः पद्मदलेक्षणः ॥ यश्च याति पुरस्तान् मे रथस्य सुमहा
द्युतिः ॥ २० ॥ प्रदहन् रिपुसैन्यानि न पश्याम्यहमच्युतं ॥ येन पूर्वप्रदग्धानि शत्रुसैन्यानि तेजसा ॥ २१ ॥ शरैर्गांडीवनिर्मुक्तैरहंपश्चाच्च नाशयं ॥ तमपश्यन् विषी
दामि घूर्णामीव च सत्तम ॥ २२ ॥ परिनिर्विण्णचेताश्च शान्तिनोपलभेऽपि च ॥ विनाजनार्दनं वीरं नाहं जीवितुमुत्सहे ॥ २३ ॥ श्रुत्वैव हि गतं विष्णुं ममापि मुहुर्दुर्दि
शः ॥ प्रनष्टज्ञाति वीर्यस्य शून्यस्य परिधावतः ॥ २४ ॥ उपदेष्टुमश्रेयो भवानर्हति सत्तम ॥ व्यास उवाच ब्रह्मशापविनिर्दग्धा वृष्णयंधकमहारथाः ॥ २५ ॥
विनष्टाः कुरुशार्दूलनतानशोचितुमर्हसि ॥ भवितव्यं तथा तच्च दिष्टमेतन्महात्मनां ॥ २६ ॥ उपेक्षितं च कृष्णेन शक्तेनापि व्यपोहितुं ॥ त्रैलोक्यमपि गोविंदः कृ
त्स्नं स्थावरजंगमं ॥ २७ ॥ प्रसहेदन्यथा कर्तुं कुतः शपं महात्मनां ॥ रथस्य पुरतो यातियः स चक्रगदाधरः ॥ २८ ॥ तव स्नेहात्पुणर्षिर्वासुदेवश्चतुर्भुजः ॥ कृत्वा
भारावतरणं पृथिव्याः पृथुलोचनः ॥ २९ ॥ मोक्षयित्वा तनुं प्रातः कृष्णः स्वस्थानमुत्तमं ॥ त्वया पीह महत्कर्म देवानां पुरुषर्षभ ॥ ३० ॥ कृतं भीमसहायेन यमा
भ्यां च महाभुज ॥ कृतकृत्यां श्वोमन्ये संसिद्धान् कुरुपुंगव ॥ ३१ ॥ गमनं प्राप्तकालं वदद् श्रेयस्करं विभो ॥ एवं बुद्धिश्चेतेजश्च प्रतिपत्तिश्च भारत ॥ ३२ ॥ भवं
ति भवकालेषु विपद्यंते विपर्यये ॥ कालमूलमिदं सर्वजगद्बीजं धनं जय ॥ ३३ ॥

श्वरूपदर्शनानंतरमुक्तं तेनैव रूपेण चतुर्भुजेन सहस्रबाहो भव विश्वमूर्ते इति अन्यथा द्विभुजेनेत्य
वक्ष्यत् चतुर्भुजेनेति नावक्ष्यच्च ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ बुद्धिरुपस्थितकार्यावधारणं तेजः प्रागल्भ्यं प्रतिपत्तिरनागतावेक्षणं ॥ ३२ ॥ भवंति उत्सृज्यंते भवक
लेषु श्रेयार्थावासिसमयेषु विपर्यये विनाशकाले विपद्यंते विनश्यंति कालः ईश्वरः जगद्बीजं विपद्यदादिपंचकं ॥ ३३ ॥

* आरोपणे